

Dochter van de vleeschhouwer

Greetje van den Aakster woont al weer acht jaar in haar appartement aan het Fnidsen. 'Na het overlijden van mijn man heb ik binnen Alkmaar op verschillende adressen gewoond. Dit pand is eigendom van vrienden van mijn zoon en zodoende kon ik hier terecht. Het bevalt me prima.'

De binnenstad is voor Greetje geen onbekend gebied. Ze werd in 1938 geboren aan de Hofstraat die tussen de Laat en de Oudegracht ligt. Haar vader had een slagerij. In 1952 vertrok het gezin, vader, moeder en zeven kinderen, naar de Laat. Tot 1 juli 1969 heeft Greetjes vader daar vlak naast Vroom en Dreesmann zijn slagerij gehad.

In 1943 haalde Greetjes vader de krant met een veroordeling vanwege 'handel in rijwielonderdelen'

Economische rechter.
SCHOENMAKER, BLIJF BIJ JE LEEST!
Wanneer een slager in den tegenwoordigen tijd in rijwielonderdeelen gata doen, begeeft hij zich op gevaarlijke paden. Dat ondervond de Alkmaarsche slager B. A. Beemsterboer, die een heele partij rijwielonderdeelen had gekocht om zijn gansche familie rijdende te kunnen houden. Bij dat partijje waren n.l. 20 binnenbanden geweest, waaronder 11 nieuwe. De handel daarin is niet toegestaan en hoe goed verdachte nu ook van de tongriem bleek te zijn gesneden, de transactie kwam hem te staan op f 300,— of 60 dagen.

'Toen mijn ouders elkaar hadden leren kennen, gaven mijn grootouders geen toestemming voor het huwelijk omdat mijn moeder niet rooms-katholiek was. Mijn opa maakte het niet uit, maar mijn oma was heel streng op het geloof. Later ook. Dan ging ze in de kerk kijken of wij wel naar de kindermis waren gegaan. Mijn ouders zijn pas in 1936 getrouwd. Toen waren ze al negenentwintig, dat was voor die tijd laat om te trouwen.'

SLAGERIJ
B. A. BEEMSTERBOER
Hofstraat 24
Nu telef. aan-
gesl. no. 5806
Speciaal fijn rookvlees,
worst en vleeswaren.

In 1951 kreeg Slagerij Beemsterboer aan de Hofstraat een telefoonaansluiting. De stad Alkmaar telde toen 41 slagerijen.

'Op zondagmiddag stapte mijn vader op de fiets. Hij fietste op die middagen een vaste ronde: Egmond, Egmond aan Zee, Bergen, Schoorl. Hij reed zijn klanten af om de bestelling op te nemen. Je had daar in die tijd zeker geen slagere. Op maandag of dinsdag fietste hij er dan weer heen om het vlees en de vleeswaren af te leveren. Hij had zo'n transportfiets met een enorme mand voorop. De velgen waren ook extra breed. Daar moesten speciale banden om, die bij buurman De Rooy te krijgen waren, de lederhandel aan de Hofstraat.'

Greetjes vader nam de slagerij aan de Hofstraat over van zijn vader Marinus Beemsterboer. Rechts op deze foto uit 1930 is de slagerij te zien, op nummer 24. Op de winkelruit staat 'Vleeschhouwerij'.

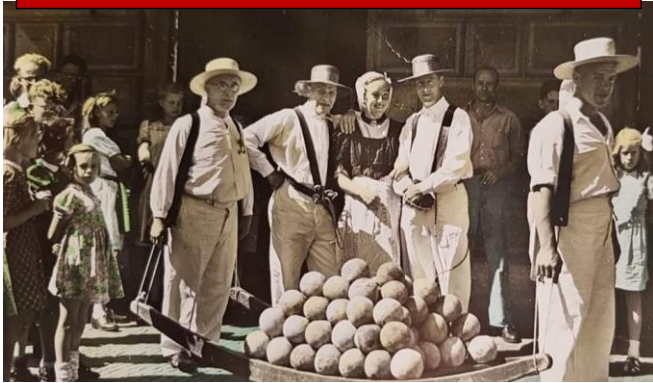
Een Duitse onderduiker

'Van de oorlogstijd herinner ik me dat ik op de kleuterschool zat op de Oudegracht en dat we daar naar de schuilkelder moesten. Er is toen eens een bombardement geweest. Bij ons zaten twee Duitse soldaten ondergedoken. Mijn vader was met hen aangekomen toen hij terugkwam van het slachthuis. Van de een weet ik de naam niet meer. De ander heette Herman. De burens wisten ervan, je kon zijn kleren aan de waslijn zien hangen, hij had een legergroene onderbroek. Oom Herman noemden we hem. Hij had een mooie stem, hij hield van zingen. Meestal was hij binnen maar soms zat hij boven op het plat te luchten. Dan werd hij weemoedig en dan zong hij: 'Muss Ich denn zum Städtle hinaus.' Dat werd later ergens een hit. Er is lang contact geweest. Met mijn trouwen kreeg ik nog een cadeau van tante Else. Toen Carmen, mijn dochter, haar Eerste Communie deed, kreeg ze een zilveren lepeltje van oom Herman.'

Op 15 januari 1942 vlogen negen Britse vliegtuigen over Alkmaar. Hun doel was om Nederlandse vliegvelden te bombarderen, maar bij vergissing lieten zij hun bommen vallen op panden aan de Oudegracht en het Zeglis. Aan de Oudegracht vielen gewonden en was er materiële schade. Op het Zeglis was het drama veel groter: zes Alkmaarders kwamen om het leven.

Greetje is het meisje links op deze ansichtkaart

Noordhollands Dagblad
19 april 1969

MILJOENENPROJECT MAART '70 VOLTOOID
V. en D. nam laatste hindernis

Op 19 april 1969 schreef het Noordhollands Dagblad dat na drie jaar strijd de laatste hindernis voor de uitbreiding van warenhuis Vroom en Dreesmann (V&D) was genomen. 'Mijn ouders waren al dik in de zestig,' vertelt Greetje. 'Zeker mijn moeder wilde wel van de slagerij af. Ze had het lang genoeg gedaan en er was ook teveel concurrentie. Je had Groot, Eeken, Biskanter. Aan het einde van de Laatzaten nog twee slaggers en op de Oudegracht zat er ook nog een. Vroom en Dreesmann wilde uitbreiden en kocht daarom de buurpanden op. Maar mijn ouders wilden een goede prijs. Ze hadden geen pensioen opgebouwd en mijn broers zaten ook in de slagerij. In 1969 ging de verkoop tenslotte door. Mijn ouders gingen daarna aan de Oudegracht wonen. Mijn jongste zus woont daar nu.'

Greetje volgde de lagere school bij de nonnen, de Sint Jozefschool. 'Ik was links en dan werd je hand op je rug gebonden om je te dwingen om rechts te schrijven. Wel heel netjes met een sjaal en heel zacht, maar het is absurd natuurlijk. Doordat ik alles voor mijn gevoel andersom moest doen met dat schrijven, gingen mijn ogen achteruit. Dat heeft iets met je hersenen te maken. Toen droeg ik lekker zo'n leuk ziekenfondsbrilletje met een goudkleurige beugel.'

Laatz 139, het pand waarin slagerij Beemsterboer als opvolger van poelier Meijroos vanaf 1952 had gezeten, werd in 1969 gesloopt vanwege de uitbreiding van warenhuis Vroom & Dreesmann (V&D).

Interview en foto mw. Greetje van den Aakster -
Beemsterboer: Ankie Smit, Friedel Nijman. Overig
beeldmateriaal: Regionaal Archief Alkmaar